

Linedance så svetten lackar

TEXT&FOTO JOHAN HENNINGSSON

Swivelfeet Linedancers är en nybildad förening.

Janne Blom, Annette Hagberg och Ingvar Härén Karlsson är instruktörer.

Boel Engman, Eva Göte och Mona Thoresson bara älskar linedance.

Pigga fötter klappar mot golvet.

Nyligen bildades föreningen Swivelfeet Linedancers där medlemmarnas hjärtan dunkar för vad man utan problem skulle kunna kalla "spontanitetens dans". BollnäsNytt har undersökt om den rätta amerikanska saloon-känslan kunde infinna sig nere i Dansotekets lokaler på Folkets Hus. Välkommen till en kväll hos Swivelfeet Linedancers!

– Cross, sidan, bakom, sidan, klapp, klapp och rocking chair!

Annette Hagberg drillar sina linedancers medan Toby Keiths *That don't make me a bad guy* dundrar ur högtalarna. Svettdroppar flyger och klackar slås mot golvet och en del dansare har det lättare än andra att hänga med i det raska tempot.

Alla dessa moderna cowboys och cowgirls har dock en sak gemensamt: samtliga skrattar och tjoar. Efter några minuter i lokalen börjar man som åskådare nästan förvänta sig att upptäcka såväl bistra revolvermän med halmstrån i mungipan som fagra glädeflickor i kulisserna.

Tillkomsten av Swivelfeet Linedancers har varit lite trevande. Janne Blom och hans sambo Annette Hagberg, instruktör och styrelseledamot, hade under många år deltagit i linedancekurser i en annan förening. När ledaren där inte längre kunde upprätthålla träffarna uppstod något som Janne beskriver som ett "vakuum på ledare". Tillsammans med en ledare från en annan kommun kom han och Annette med idén att starta en egen grupp. Kontakt togs med ABF och vips hade de en egen studiecirkel. Då intresset visade sig vara mycket stort bildades 21 februari 2010 en förening som nästa logiska steg i utvecklingen. Janne Blom, styrelseledamot och eldsjäl, är inte sen med att peka på fördelen.

– I och med att vi nu inte längre är en studiecirkel så får vi en mer garanterad livslängd på kurserna vi har. En studiecirkel tar slut, medan en förening med medlemmar kan leva vidare på ett helt annat sätt.

Med mer än 50 dansare har man idag nog med folk för att kunna stå på egna ben.

Rötter i gruvan

Linedance är en dans som av några sägs ha sina rötter hos gruvarbetarna i USA, där dansen till en början inte var mer än pausgympa för arbetarna för att sedan utvecklas till att bli ett sätt att umgås och skoja till vardagen.

Om linedance till en början bara var något att hålla igång kroppen med så är den idag mycket mer än så. Det är fortfarande en väldigt spontan och rolig

grej för många men åtskilliga tar den på större allvar. Vássar man sin "rocking chair" ordentligt kan man till slut lyckas bärga en SM-medalj eller kanske till och med en EM- eller VM-medalj.

Linedance är en av de snabbast växande danserna popularitetsmässigt, och inte är det då konstigt att det nu även dansas för fullt i Bollnäs. Men varför stiger dansens popularitet stadigt? Vad särskiljer den från alla andra danser? Annette Hagberg tror att det hänger på lättillgängligheten. Man kan komma som man är och bara dansa, men även sno en knut på kroppen om man vill det.

– Sedan är man ju inte bunden av någon partner heller vilket gör det hela ännu smidigare, tillägger hon.

Att man dansar till olika musikstilar, allt från svängig country till tuffa poplåtar med Lady Gaga, talar knappast till dansens nackdel.

Gemenskap och glädje

Att det finns en passion för dansen hos deltagarna märks tydligt. Det räcker att se ögonen på Boel Engman, Mona Thoreson och Eva Göte för att förstå det.

– Man blir så himla glad helt enkelt, säger Eva.

Boel håller med:

– Det är verkligen jättekul.

Vågar man då prova på linedance om man är lite nyfiken? Mona tycker inte att det är någonting att fundera över.

– Kom och prova på så får ni se hur roligt det är!

Janne Blom instämmer:

– Vill man kolla in Swivelfeet Linedancers lite närmre så har vi i början av varje termin prova på-tillfällen. Men det är också helt okej att bara droppa in när som helst och känna på dansen lite, utan att känna sig tvungen att för den skull bli medlem.

Efter drygt en timmes dans står det klart att linedance är mer än bara ett nöje för flertalet i lokalen. Linedance handlar om glädje, gemenskap och av de svettiga pannorna att döma är det dessutom en motionsform att räkna med.

– Kom och dansa du med!, ropar någon i ansamlingen av linedancers på golvet glatt.

Gemenskap och glädje var det.